

Ռաֆֆի

Հայ օրհորդ

Հայ օրհորդ եմ ես, պարոն,
Սիրուն, սև-սև աչքերով,
Որ պատած են կամարածն
Բարակ նիշած հոնքերով:

Վարդն ու մեխակ իմ թշերեն
Ստանում են պայծառ գույն,
Եվ քան գամեն ծաղիկներն
Ես բուրում եմ գերագույն:

Հայ օրհորդ եմ ես, պարոն,
Եվ հայ տղա կրսիրեն,
Նորան միայն իմ սեր, իմ սիրտ,
Հաճությամբ զոհ կրբերեն:

Խավար օրին ես լույս կտամ՝
Թե չծագե արեգա,
Եվ գիշերը ես մրցում եմ
Լուսնի հետը համարձակ:

Հայ օրհորդ եմ ես, պարոն,
Հայկա գավակ հարագատ,
Հայոց երկրի հողի վերա
Ես կրսիրեն կյանք ազատ:

Շրթիս վերա եղեմական
Հոտով ծաղկել է մի վարդ
Հեռո՛ւ, հեռո՛ւ, օտարական,
Թող քաղե հայ տղամարդ:

Հայ օրիորդ եմ ես, պարոն,
Չեմ տալ իմ սերն օտարին,
Օտարի հետ ես չեմ վարի
Կյանքիս ունայն իմ տարին:

Ես սիրում եմ ընտանեկան
Կարն ու գործը տնային,
Ես սիրում եմ ուսում, արհեստ,
Կրոն, լեզու ազգային:

Հայ օրիորդ եմ ես, պարոն,
Ինձ համար է հայ տղան,
Մի՛ նախանձիր, օտարուիի,
Մի՛ հրապուրե դու նորան:

Քո թշերի շինծու դեղը
Վաղանցուկ է և դժգույն,
Ծոցիդ միջումն օձ է բնակվում,
Շրթունքիդ մեջ դրած է թույն:

Հայ օրիորդ եմ ես, պարոն,
Քնքուշ, համեստ, աննման,
Միրե՛, սիրե՛ ինձ, հայ տղա,
Դու չես լինի փոշիման: